

PIATOK UTRPENIA PÁNA (VELKÝ PIATOK)

Hymnus pri poklone svätému krížu – Útulný kríž (Crux fidelis)

Rímsky misál s. 310; Graduale Romanum s. 182 (Venantius Fortunatus, VI. stor.)

Všetci:

Ú - tul-ný kríž, naj - kraj-ší strom, ty skvost me - dzi_ stro-ma-mi,
všet - kým sa - dom ta - ký ko - nár, kvet a plod je ne-zná - my!
Mi - lé dre - vo s mi - lou ťar - chou mi - lo sto - jíš pred na - mi.

Zbor/kantor: Ospevujme veľký súboj, šírme slávne odkazy
trámov kríža, ktorý zdolal strojcu večnej nákazy!
Obeť na ňom zmiera za svet a tou smrťou víťazí.

Všetci:

Ú - tul-ný kríž, naj - kraj-ší strom, ty skvost me - dzi stro-ma-mi,
všet - kým sa - dom ta - ký ko - nár, kvet a plod je ne-zná my!

Zbor/kantor: Prvý človek veril zvodom, smrť si vtiahol do domu,
keď v ňom Božiu lásku zhasil jed, čo jedol zo stromu,
lež Boh nový strom si vybral zažehnať tú pohromu.

Všetci:

Mi - lé dre - vo s mi - lou far - chou mi - lo sto - jíš pred na - mi.

Zbor/kantor: Poriadok si vyžadoval po bolestnom otrase
do priepasti vrhnúť zhubcu, čo nás ranil v zápase,
aby skazonosný úder poslúžil nám ku spáse.

Všetci:

Ú - tul-ný kríž, naj - kraj-ší strom, ty skvost me - dzi stro-ma-mi,
všet - kým sa - dom ta - ký ko - nár, kvet a plod je ne-zná my!

Zbor/kantor: Keď čas prišiel, keď po Bohu vyvrcholil dávný smäd,
Otec poslal na svet Syna, skrz ktorého stvoril svet
a on z Panny ľudsky vzkĺčil z kríka vytúžený kvet.

Všetci:

Mi - lé dre - vo s mi - lou ľar - chou mi - lo sto - jíš pred na - mi.

Zbor/kantor: V úzkych jaslách plače dieťa, predurčená Hostia,
bedlí nad ním, ohrieva ho nežná matka Mária,
útle telo, ruky, nohy povojníkom ovíja.

Všetci:

Ú - tul-ný kríž, naj - kraj-ší strom, ty skvost me - dzi stro-ma-mi,
všet - kým sa - dom ta - ký ko - nár, kvet a plod je ne-zná my!

Zbor/kantor: A keď sa mu v ľudskom veku najkrajší vek priblíži,
predurčený trpieť rád sa pred mukami poníži,
preto Baránka, hľa, ľudstvo v obeť dvíha na kríži.

Všetci:

Mi - lé dre - vo s mi - lou ťar - chou mi - lo sto - jíš pred na - mi.

Zbor/kantor: Hľa žlč, ocot, sliny, klíny, trsť a dýka ranivá
Trápia telo, z boku tečie voda a krv neživá,
predsa ten zdroj zem i nebo, súš i more obmýva.

Všetci:

Ú - tul-ný kríž, naj - kraj-ší strom, ty skvost me - dzi stro-ma-mi,
všet - kým sa - dom ta - ký ko - nár, kvet a plod je ne-zná my!

Zbor/kantor: Vznešený kmeň, ohni vetvy, zjemni postoj pristrohý,
hoci Tvorca dal ti tvrdosť, keď ťa staval na nohy.
Neotváraj rany Kráľa, našej spásnej zálohy!

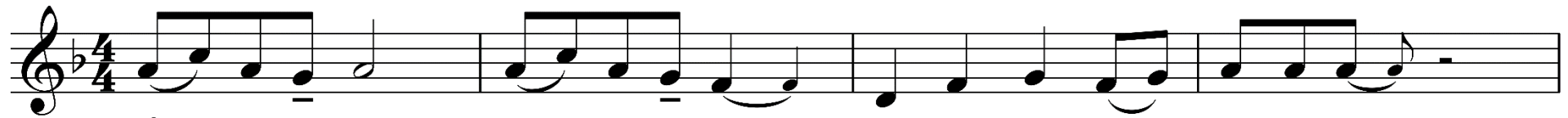
Všetci:

Mi - lé dre - vo s mi - lou ľar - chou mi - lo sto - jíš pred na - mi.

Zbor/kantor: Len tebe sa ušlo slávy nosiť Darcu života,
rozosvietiť vo tme maják svetu, ktorý troskotá,
veď ťa krvou napojila Baránkova milota.

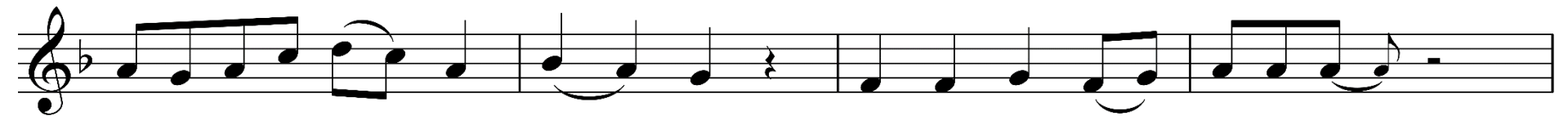
Všetci + záver, ktorý sa nikdy nevynechá:

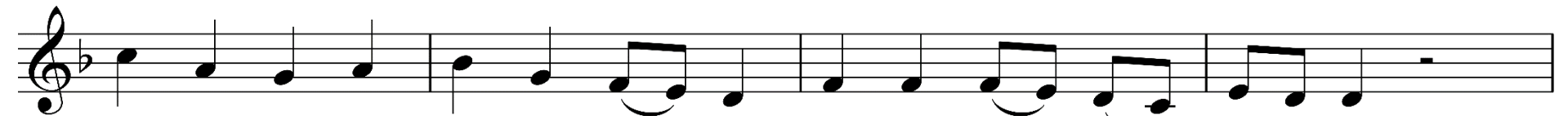
Ú - tul-ný kríž, naj - kraj-ší strom, ty skvost me - dzi stro-ma-mi,

všet - kým sa - dom ta - ký ko - nár, kvet a plod je ne-zná my!

Te-be, Ot-če s Du-chom Svä - tým nech je slá - va na-ve-ky

skr - ze Kris - ta, kto - rý te - lom nie je nám už d'a - le - ký

a chce krí - žom zme - niť v ra - dosť ľud - ský bôľ a ná - re - ky.

A - men.

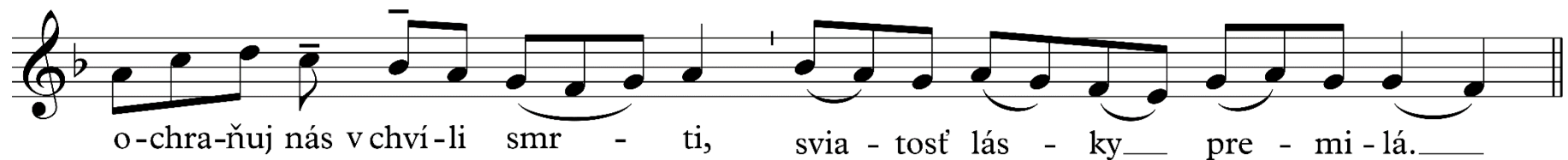
Stála Matka (Stabat Mater)

Adaptácia gregoriánskeho chorálu, in: Liber Hymnarius s. 435; preklad: JKS č. 172.

1. Stá - la Mat - ka bo - les - ti - vá ved - ľa kri - ža ľú - tos - ti - vá, keď na ňom Syn mi - lý pnel.

2. Ach, tej Matke prežalostnej, - zarmútenej a bolestnej, - sedmorý meč v srdci tkvel.
3. Ach, jak smutná, sužovaná - bola Matka požehnaná - pre Ježiša bôľneho.
4. Jak trúchlila a kvílila, - keď na kríži uvidela - muky Syna milého.
5. Ktože by s ňou nezaplakal, - ktože by sa nenaľakal, - vidiac Matku sklúčenú?
6. Ktože by ju neľutoval, - keď by ju tak pozoroval - so Synáčkom strápenú?
7. Pre hriech ľudu bezbožného - vidí Syna mučeného, - krv sa leje z jeho žíl.
8. Vidí, ako Syn milený - dokonáva opustený, - dušu Bohu poručil.
9. Matka, plná žalosťami, - obdaruj ma milosťami, - ach, veď s tebou nariekam.
10. Vždy mi srdce láskou planie, - veď sa k tebe, Kriste Pane, - aj v žalostiach utiekam.
11. Svätá Matka, Krista rany, - ktorými bol doráňaný, - hlboko mi v srdce vtlač.
12. Tvojho Syna premilého, - za nás hriešnych mučeného, - bolesť so mnou deliť ráč.
13. S tebou cítim tvoju bolesť, - tým chcem svoju dušu povzniesť, - umučenie precítiť.
14. S tebou, Matka bolestivá, - duša moja vierou živá - pod krížom chce žalostiť.
15. Kriste, keď zo sveta vyjdem, - nech skrz tvoju Matku prídem - do víťazstva slávneho.
16. A keď telo moje skoná, - daj, nech duša moja spozná - blaho žitia večného.

Spev na prijímanie II

Gregoriánska adaptácia, in: Liber Cantualis s. 87 (Jesu dulcis memoria); preklad: Janko Silan

1. Keď, Je - žiš slad - ký, spo - mí - nam na te - ba, vsrd - ci ra - dosť mám.

No nad med, nad všet - ko, čo znám _____ slad - šie je, keď si pri mne sám.

2. Nič sa tak vrúc - ne ne - nô - ti, nič mil - šie ne - čuť v do - ja - tí.

Nič slad - šie - ho v um ne - zle - tí _____ a - ko ty, Je - žiš, a - ko ty.

3. Ná - dej tých, čo sa ka - ja - jú, lás - ka tých, čo ťa žia - da - jú,

dob - ro tých, čo ťa vo - la - jú, _____ no čos' tým, čo ťa po - zna - jú?

4. To ja - zyk ne - vie po - ve - dať, ni sa to ne - dá na - pí - sať.

Len ten, čo skú - sil, mô - že znať, _____ čo je to Kris - ta mi - lo - vať.

5. Buď ra - dosť na - ša, Je - žiš náš, čo od - me - nou nám bu - deš raz,

ty len buď na - šej slá - vy jas, _____ na več - né ve - ky, v kaž - dý čas.

A - men. _____

1. Kla - niam sa ti vrúc - ne, skry - tý Bo - že náš, kto - rý vo svia - tos - ti se - ba u - krý - vaš.

Te - be srd - ce mo - je tu sa pod - dá - va, te - be svo - ju sla - bosť, Bo - že, vy - zná - vam.

2. Zra - kom, hma - tom, chu - ťou ťa tu ne - vní - mam, a len slu - chom svo - jím ťa tu poz - ná - vam.

Ve - rím všet - ko, čo__ nám hlá - sal Bo - ží Syn, i - ba v je - ho slo - ve prav - du ob - ja - vím.

3. Svo - je Bož - stvo na krí - ži zra - ku u - krý - vaš, tak - tiež člo - ve - čen - stvo skry - té za - cho - vaš.

V o - bo - je__ však ve - rím srd - com skrú - še - ným, o mi - losť ťa pro - sím s lot - rom ka - jú - cim.

4. Ra - ny a - ko To - máš vi - dieľ ne - žia - dam; že si Boh môj vrúc - ne s lás - kou vyz - ná - vam.

Ráč mi cha - bej vie - re väč - šiu si - lu dať, viac maľná dej, te - ba väč - šmi mi - lo - vať.

5. Ó, pa - miat - ka smr - ti Kris ta Je - ži - ša, chlieb, čo ži - je, ľu - d'om ži - vot pri - ná - ša.

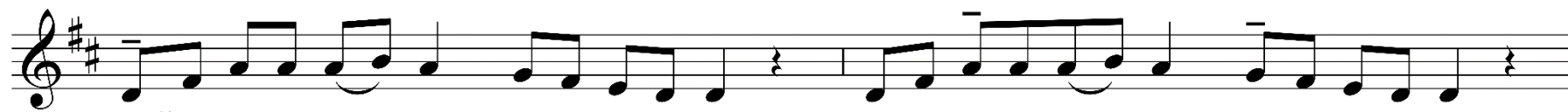
Daj mi, pro - sím, stá - le i - ba z te ba žiť, v te be Bo žiu lás - ku roz - jí mať a ctiť.

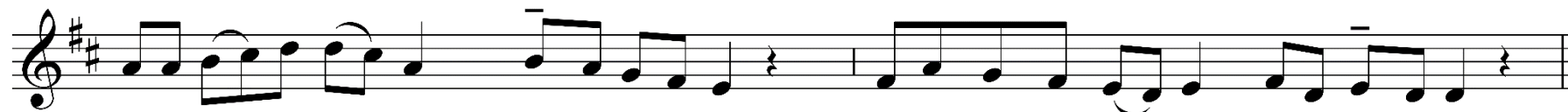
6. A - ko dob - rý Pe - li - kán, Je - žiš, Pa ne môj, mňa hrieš - ne - ho svo - jou kr - vou tu na - poj:

Veď je - di - ná kro - paj kr - vi sta - či - la, a - by sve - ta vi - ny cel - kom ob - my - la.

7. Ráč, Je-ži-šu, kto - rý si tu u-kry-tý, srd-cu tú-žia-ce - mu túž-bu vy-pl-niť,

a-by jak tu hľa - dím s vie-rou na ol-tár, v ne-be-siach som vi - del te-ba tvá-rou vtvár.

A - men._